

№ 6(660)

Червень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті

<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

«ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ» ПО-СТУДЕНТСЬКОМУ

(стор. 16)

Так тримати!

ТРАДИЦІЯ ПЕРЕМАГАТИ

Магістранти нашого університету Ліна МИМРИК та Володимир БІЛИНСЬКИЙ дозвели, що найкращі, на Третьому Всеукраїнському конкурсі наукових робіт серед студентської молоді.

Приємно акцентувати: робота Володимира отримала неабияке зацікавлення, адже на церемонії нагородження йому першим дали зможу представити свою роботу поважній аудиторії. Цього року це уже друга Володимирова перемога на всеукраїнських конкурсах студентських робіт.

1 червня в Києві, у приміщені Будинку Кіно відбулась церемонія підбиття підсумків Третнього Всеукраїнського конкурсу наукових робіт серед студентської молоді. Ці інтелектуальні змагання проводяться щорічно з 2004 року Національною конфедерацією профспілок України за підтримки Всеукраїнської профспілки працівників науки, виробництва та фінансів. Кожного року все більше студентіволучається до участі в конкурсі, і за час його проведення науковий рівень робіт невпинно зростає.

Цього разу на конкурс надійшло понад 180 наукових студентських робіт з 65 вищих навчальних закладів України. Роботи на конкурс мали різноманітну тематику, були представлені майже усі напрямки сучасної науки. Тому було не просто визначити переможця.

За підсумками конкурсу серед лауреатів та переможців

Переможець Третнього Всеукраїнського конкурсу наукових робіт магістрант ВНТУ Володимир БІЛИНСЬКИЙ і голова оргкомітету конкурсу,

Генеральний секретар Національної конфедерації профспілок України, кандидат технічних наук П.М.ПЕТРИЧЕНКО

двое магістрантів нашого університету Ліна МИМРИК та Володимир БІЛИНСЬКИЙ. Їхні наукові роботи видрукувані у спеціальному збірнику НКПУ. Вони також отримали іменні дипломи та кубки і грошові вигороди.

Також розгорнулося змагання не тільки між студентами, але й між вищими навчальними закладами з постановки наукової роботи. Найактивнішу участь у конкурсі виявили студенти Донецького національного університету економіки і торгівлі ім. Туган-Барановського, Національного авіаційного університету, Одеської державної академії холоду.

Вітаємо!

23 травня пройшло під гаслом Дня науки не лише у Вінницькому національному технічному університеті, а й в Донецькому національному університеті економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, де проходив підсумковий тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт.

Достойну конкуренцію суперникам більш ніж з 30 міст України склали студентки Інституту менеджменту ВНТУ Ольга КОВАЛЬЧУК та Олена ГІЛЬ. Попри юний вік вони активно займаються науковою роботою і вже мають неабиякий досвід виступів на наукових конференціях. І хоча наш університет не є спеціалізованим в галузі економіки, їх доповіді на актуальні на сьогоднішній день теми відповідали рівню провідних економічних вищих навчальних закладів України, про що свідчать дипломи другого і третього ступенів, отримані в галузі «Економіка підприємства і управління виробництвом».

У дівчат залишилися досить приємні враження про конкурс і про Донецьк взагалі, проте вони зазначили, що рівень організації науково-практичних заходів у нашому університеті вищий.

Анжеліка АЗАРОВА, кандидат технічних наук, доцент, заступник директора з наукової роботи ІНМ

ДВОЄ ПЕРШИХ

У Кропивницькому відбувся II тур Всеукраїнської олімпіади зі спеціальності «Технологія і устаткування підвищення зносостійкості та відновлення машин і конструкцій», а також Всеукраїнська науково-технічна студентська конференція «Надійність та довговічність машин».

Наш ВНТУ на цих інтелектуальних фахових змаганнях представляли магістрант Олеся КРИТЮК та четвертокурсник факультету АРВ Інституту машинобудування і транспорту Ігор СТРАТИЙЧУК. В обох конкурсах наші студенти виступили чудово.

Олеся здобула I місце в олімпіаді зі спеціальності, а Ігор I місце у технологічному циклі олімпіади. Високо була оцінена також Ігорова наукова робота, яку він доповідав на науково-технічній конференції. За цю роботу йому присуджено III місце.

Валерій САВУЛЯК, завідувач кафедри ТПЗ, доктор технічних наук, професор

НА ОЛІМПІ ПЦБ

У Києві в Національному авіаційному університеті відбулись Всеукраїнські змагання II етапу олімпіади зі спеціальності «промислове та цивільне будівництво».

На першому етапі відбулось командне тестування. Впродовж двох інших днів були проведенні письмові роботи з профілюючих дисциплін спеціальності «ПЦБ».

За результатами змагань наша команда – четвертокурсники Євген ЗАГОРУЙ, Андрій РОМАНЕНКО, Олександр РЕПЕШКО здобули третє командне місце серед 23 команд ВНЗ України та перше місце з дисципліни «залізобетонні конструкції». Керівник команди, кандидат технічних наук, доктор кафедри ПЦБ Микола ПОПОВИЧ.

На урочистостях з нагоди підбиття підсумків фахових змагань ректор НАУ Василь БАБАК вручив нашій команді нагороди і виголосив подяку ректору Вінницького національного технічного університету, академіку Борису МОКІНУ за високу професійну підготовку студентів.

Реалії

РЕЙТИНГОВЕ РАНЖУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК РІЗНОВИД ІНФОРМАЦІЙНО-ІМІДЖЕВОГО РЕЙДЕРСТВА

Б. І. Мокін

ректор Вінницького національного
технічного університету,
доктор технічних наук, професор,
академік АПНУ

У п'ятницю 8 червня пошта принесла № 42 газети «Освіта України» від 5-го червня 2007 року. У ній опубліковано рейтингові таблиці університетів різних спрямувань і методику їх складення робочою групою Міністерства освіти і науки України, керівником якої є В'ячеслав Ямковий. Оскільки нашому університету у цій таблиці відведено приблизно те ж саме місце, що і в рейтинговій таблиці «Топ-200 Україна» кафедри ЮНЕСКО НТУУ «КПІ», опублікованій раніше в № 11 за 24.03.07 «Дзеркала тижня», то тепер мені стало зрозуміло звідки «юнесківці» взяли дані по нашему університету, і хто перший пішов на пряму фальсифікацію наших результатів, використавши в знаменниках показників сумарне число викладачів разом із сумісниками - 685 замість числа штатних викладачів - 526 чи, принаймні, штатних посад - 551.

Для розуміння суті справи поясню, що у 2006 році ми мали 551 ставку викладачів, із яких 526 було зайнято штатними викладачами, а 25 ставок розділено між 159 сумісниками, які мали навчальне навантаження в обсягах від 0.05 до 0.25 ставки – це були, в основному, провідні фахівці народного господарства, які працювали в Державних екзаменаційних комісіях за 31-ю спеціальністю під час захисту дипломів та керували практикою під час робочих триместрів. Такі сумісники є в усіх технічних університетах, але, як правило, їх у статистичних даних університети не показують, боячись того, що деякі міністерські працівники по неуважності можуть їх приплюсувати до штатних працівників і цим самим занизити оцінки діяльності університету по індикаторах, що обраховуються у відношенні до чисельності науково-педагогічних працівників. Ми ж цих сумісників у своїх даних показали, поряд із числом штатних ставок та кількістю штатних викладачів, і на підставі їх використання робочою групою В'ячеслава Ямкового ще раз пересвідчились у тому, що неуважні працівники в міністерстві є.

Але може ці працівники не такі уже й неуважні, може їм було вказано ставити у знаменники індикаторів саме сумарне число викладачів, а не їх кількість по штату, аби опустити ВНТУ якомога нижче у рейтинговій таблиці, щоб примусити ректора цього університету замовкнути і не вказувати

на ті чи інші прорахунки в діях міністерських працівників у своїх статтях та книжках.

Але то марна справа, оскільки, якщо я вважаю цілком припустимим у своїх публікаціях вказувати на прорахунки прем'єр-міністра, керівника парламенту і президента держави, то міністерським працівникам доведеться терпіти мій критичний аналіз тим паче – і це не є чимось надзвичайним, це норма демократичного суспільства, яке ми хоч і зі скрипом, але все ж таки будуємо в Україні.

А тепер я перейду до обґрунтування об'єктивності заголовку.

Це обґрунтування я буду здійснювати шляхом порівняння рейтингів університетів, розрахованих за методикою кафедри ЮНЕСКО НТУУ «КПІ», опублікованою в «Дзеркалі тижня», яку для стисливості назовемо МЮ, та методикою міністерської групи В'ячеслава Ямкового, опублікованої в «Освіті України», яку для стисливості називатимемо МЯ.

Почну з порівняння за МЮ і МЯ рейтингів деяких технічних університетів.

За МЯ Національний аерокосмічний університет ім. М.Є Жуковського «ХАІ» посідає призове 3-е місце в рейтинговій таблиці цієї групи університетів. А за МЮ цей університет є лише 14-м.

За МЮ Донецький національний технічний університет посідає достойне 4-е місце в рейтинговій таблиці. А за МЯ цей університет є лише 21-м.

За МЯ Приазовський державний технічний університет посідає достойне 4-е місце в рейтинговій таблиці. А за МЮ цей університет є аж 33-им, тобто, посідає одне із останніх місць у цій групі університетів. Уловлюєте різницю, шановні читачі?

А тепер порівняємо за МЮ і МЯ деякі педагогічні університети.

Почну з сусіднього Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського. За МЮ цей університет посідає 11-е місце в рейтинговій таблиці цієї групи університетів, а за МЯ він є аж 23-им.

За МЯ Дніпропетровський національний інститут фізичної культури і спорту посідає 9-е місце в рейтинговій таблиці. А за МЮ він є 31-им і майже замикає таблицю.

За МЯ Південноукраїнський педагогічний університет ім. К.Д.Ушинського посідає призове 3-є місце в рейтинговій таблиці. А за МЮ цей університет є лише 14-м.

За МЮ Луганський національний педагогічний університет імені Тараса Шевченка посідає 1-е місце в рейтинговій таблиці, а за МЯ він не попав навіть у трійку призерів і є лише 4-им. Уловлюєте різницю, шановні читачі?

Оскільки у Вінниці є ще й медичний та аграрний університети, то я проаналізує рейтинги окремих представників і цих груп університетів.

Почну з медичних, яких в Україні є усього 15.

За МЮ Вінницький національний медичний університет ім. М.Пирогова посідає в рейтинговій таблиці цієї групи університетів лише 10-е місце. А за МЯ він є одним із призерів, оскільки посідає 3-є місце.

За МЮ Дніпропетровська державна медична академія є бронзовим призером, оскільки посідає 3-є місце в рейтинговій таблиці. А за МЯ ця академія є лише 9-ю.

За МЯ Одеський державний медичний університет посідає 2-е місце в рейтинговій таблиці, тобто, є срібним призером. А за МЮ цей університет є аж 12-им, тобто, майже замикає рейтингову таблицю. Уловлюєте різницю, шановні читачі?

А тепер порівнямо аграрні університети.

Оскільки у мене немає рейтингової таблиці аграрних університетів за МЮ, то я її побудував сам, зробивши послідовну «агарну» вибірку із загальної рейтингової таблиці «Топ-200 Україна».

За МЯ Вінницький державний аграрний університет посідає цілком пристойне 5-е місце у рейтинговій таблиці цієї групи університетів. А за МЮ він

знаходиться аж на 16-му місці, що близче до кінця таблиці.

За МЯ Львівський державний аграрний університет посідає 2-е місце у рейтинговій таблиці. А за МЮ він є лише 9-им.

За МЯ Дніпропетровський державний аграрний університет посідає 3-є призове місце у рейтинговій таблиці. А за МЮ цей університет є лише 11-им.

Але особливо цікавим є порівняння за МЮ і МЯ Сумського національного аграрного університету.

За МЮ Сумський національний аграрний університет посідає 2-е місце в рейтинговій таблиці цієї групи університетів, тобто, є срібним призером. А за МЯ він майже замикає рейтингову таблицю, посідаючи 21-е місце. Уловлюєте різницю, шановні читачі?

Загальний висновок із цього порівняння такий: формуючи власну систему показників і враховуючи одним університетам у загальній кількості професорсько-викладацького складу лише штатних викладачів, а іншим додаючи у цю кількість і сумісників, а також враховуючи одним університетам лише студентів стаціонару, а іншим приплюсовуючи до цієї суми і заочників, можна будь-який університет «витягнути» на одне із призових місць у рейтинговій таблиці і будь-який університет «опустити» у хвіст рейтингової таблиці. Тобто, складання рейтингових таблиць є однією із форм інформаційно-іміджевого реайдерства, за допомогою якого на чиєсь замовлення, використавши якийсь засіб масової інформації в якості «судового органу», у будь-якого університету можна відібрати імідж на користь іншого із спорідненої групи, або розташованого в тому ж самому регіоні.

Конференція

Третя міжнародна науково-технічна конференція «Сучасні проблеми радіоелектроніки, телекомунікацій та приладобудування» — «СПРТП-2007» проходила з 31 травня по 2 червня у нашому університеті. Зорганізований цей науковий форум Інститутом РТЗП ВНТУ.

Проводилася конференція під патронатом Міністерства освіти і науки України. А співорганізаторами «СПРТП-2007» виступили окрім нашого університету Вінницька філія ВАТ «Укртелеком», Інститут кібернетики ім. Глушкова НАНУ, Вінницьке обласне управління науко-технічного товариства радіотехніки, електроніки та зв'язку, Державний науково-дослідний інститут індикаторних приладів.

З кожним роком «СПРТП» набуває все вищого рівня організації і проведення, все ширшою стає географія учасників. Цьогоріч участь у роботі конференції взяли науковці з Києва, Донецька, Одеси, Львова, Хмельницького, інших регіонів України, а також з Росії.

На пленарному засіданні з доповіддю «Історія і перспективи розвитку радіоелектроніки в Україні» виступив віце-президент АН прикладної радіоелектроніки Росії, Білорусі і України, доктор технічних наук, професор Іван КУЗЬМИН. З інтересом слухали виступ директора

Вінницької філії ВАТ «Укртелеком», кандидата технічних наук Віктора ЯБЛОНСЬКОГО. А також кандидата технічних наук, доцента НУ «Львівська політехніка» Михайла КЛИМАША.

Матеріали конференції, тези (реферати) доповідей, прийнятих до виголошення на конференції, опубліковані до початку роботи конференції окремою збіркою.

Виголошенні на конференції доповіді українською мовою, які викликали найбільшу зацікавленість учасників, будуть видані у наукових журналах ВНТУ, включених до переліку ВАК України.

Конференція «СПРТП» відбувається раз на два роки. Тож, наступну потуємо уже на 2009 рік. Зауважу, що з тези «СПРТП-2009» виходитимуть у світ уже не в паперовому, а в електронному вигляді на спеціальному сайті. Кращі ж доповіді видруковуватимуться у наукових журналах нашого ВНТУ.

Наталія КУРИЛОВА, аспірант ВНТУ

ТРЕТИНА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ОХОПЛЕНА РОЗРОБЛЕНІМИ У ВНУТРІ СИСТЕМАМИ УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ

Завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем нашого університету, доктор технічних наук, професор Віталій МОКІН затверджений Європомісією як старший експерт від України проекту TASIC «Transboundary River Basin Management. Phase 2: Seversky Donets Basin». А кандидат технічних наук, доцент кафедри ММСС Мирослав БОЦУЛА затверджений молодшим експертом цього проекту.

Цьогоріч 5 червня світ утридцять п'яте відзначив Міжнародний день довкілля. З нагоди ювілейного свята та за розробку Геоінформаційної аналітичної системи моніторингу довкілля Вінниччини професор Віталій МОКІН відзначений Почесною грамотою Держуправління охорони навколошнього природного середовища нашої області.

А 15 червня Віталій Борисович, як наймолодший у державі доктор технічних наук, на зібранні молодих учених України, яке відбувалося у залі засідань Ученої Ради Київського національного університету імені Шевченка, отримав іменний годинник від Голови верховної Ради України.

Привітавши з новими здобутками і високим визнанням, адресуємо Віталію Борисовичу свої запитання.

Що було вирішальним при затвердженні євроекспертами Вас і Мирослава Павловича?

Іноземців зацікавило насамперед те, що аналігічну систему ми уже створили і впровадили для басейну річки Південний Буг. Ця система була створена на замовлення Держводгоспу України впродовж 2004-2005 років. Згодом вона була впроваджена, ми провели навчання, я виступив на семінарі у Держводгоспі. Це спровітило велике враження на фахівців. З того часу у нас уже є чимало замовлень на розробку подібних систем як басейнових, так і обласних. Ми спеціалізуємося на створенні систем комплексного управління чи то водними ресурсами області, чи то басейном річки, яка може протікати кількома областями. Ми маємо замовлення від багатьох областей України і деяких басейнів, зокрема від Закарпатської області. Певний час ми займаємося басейном річки Сіверський Донець.

Чому саме Сіверський Донець?

Це за програмою Євросоюзу. Сіверський Донець – основа проекту «Управління трансграничними басейнами річок: Фаза 2. Сіверський Донець». Весь цей комплекс програм здійснюється на виконання Водної Рамкової Директиви – ВРД. Це концепція, яка затверджена Євросоюзом і є обов'язковою до виконання усім країнам Європи. Хоча Україна не член Євросоюзу, але береться виконувати цю програму ВРД. Ключовим елементом ВРД є створення планів управління басейнами річок. Тобто, для кожної річки має бути розроблений цілий комплекс заходів, систем моніторингу, екологічних, економічних важелів. ВРД має комплекс вимог, як робити ці плани, усе чітко випи-

сано. Загалом виконання вимог ВРД для України теж є актуальним. У Європі такий перший план розробили для нижнього Дунаю.

У Дунайському проекті Ви ще участі не брали. Басейн Південного Бугу – це 10-та частина території України: 7 областей. Після розробки системи для головної річки Вінниччини Ви стали знаним фахівцем не лише в Україні, а й у Європі.

Сіверський Донець починається у Росії. Потім тече Україною трьома областями – Харківська, Донецька, Луганська, а потім упадає в Дон знов у Росії. Басейн Сіверського Донця завжди опікувався Росією, там реалізовується чимало російських програм. І перша ідея реалізації цього проекту полягала в тому, що росіяни переконували, що вони своїми силами самі виконають весь проект, оскільки в Україні немає фахівців. Держводгосп України такі заяви занепокоїли. У Слов'янську Донецької області розташоване українське басейнове управління водних ресурсів Сіверського Донця. На жаль, там справді власних напрацювань мало, відсутня точна електронна карта, програми застарілі. Заступник голови Держводгоспу України Микола БАБІЧ був ознайомлений з результатами нашої виконаної роботи по Південному Бугу. Я на семінарі у Держводгоспі доповідав про наші напрацювання. Окрім того вийшла моя стаття у журналі «Водне господарство України» у співавторстві з начальником управління водних ресурсів Держводгоспу. Отож, БАБІЧ був переконаний, що ми можемо конкурувати з Росією. Мене делегували у Слов'янськ, аби я познайомився там з керівником проекту. Я виступив у Слов'янську на міжнародному семінарі перед фахівцями.

Позитивну роль мало і те, що Ви володієте англійською і без посередника могли спілкуватися з іноземними спеціалістами, зокрема власне з керівником проекту.

Так, дійсно мое володіння англійською стало чи не найважливішим. Перекладач обслуговувала керівництво Держводгоспу та басейнового управління, а ми з Мирославом Павловичем, повинні були покладатись лише на свої знання та можливості. У приватній розмові я показав керівнику проекту на екрані ноутбука розроблену нами карту Сіверського Донця. Він дуже зацікавився. Я охоче продемонстрував йому усі наші розробки, розповів про усі наші проекти і обласні, і загальнодержавні. Якраз у мене було декілька англомовних презентацій, виголошених на конференціях останніх років. Потім я робив презентацію на семінарі за участі керівництва євро-проекту, Держводгоспу, українських та російських фахівців з управління басейном річки Сіверський Донець, керівників обласних екологічних організацій Донецької, Харківської та Луганської областей. За результатами семінару керівник євро-проекту, всупереч росіянам, які бралися самі виконувати проект, виголосив своє рішення: Україна братиме участь у реалізації цього проекту на рівних з Росією. У результаті Україна отримала додаткове фінансування. Ми з доцентом Бонулою, як євроексперти, теж отримали фінансування і створюватимемо систему для Сіверського Донця.

Що за система?

Це комп'ютерна система, основою якої є електронна геоінформаційна карта басейну річки. Є така відома програма 2-ТП «Водгосп», створена ще у Радянському Союзі і дещо удосконалена на початку 90-х років, тобто росіяни мають таку ж. Там присутня уся річкова система басейну, там фіксуються щоквартально усі скиди та водозабори, які функціонують на території України. На основі цієї програми ми робимо свою систему. Ми знаходимо усі річки, що є в тому реєстрі на карті, а це досить складна задача. Ми знайшли декілька річок, про які ніхто нічого не чув в басейновому управлінні у Слов'янську, але офіційно вони належали басейну річки Сіверський Донець. Тепер все це перевірено, підтверджено, усі дані, які містилися у різних довідниках, об'єднані в єдиній карті та базі даних, кожну річку підписано, до того ж і українською, і англійською мовами, адже у проекті працюють експерти з різних країн Європи. Усе зроблено в геоінформаційному пакеті «Панорама» і дозволяє працювати в офіційно безкоштовній (демонстраційній) версії пакету. Після створення геоінформаційної моделі річкової системи ми підключаємо усі дані щодо якості води, дані по кожному створу спостережень, усе про водовикористання, усе про кількість води та цієї моделі. Далі мишкою вибираєте будь-який об'єкт на карті і отримуєте усю інформацію про нього, яка є у базі даних. У нашій програмі можна автоматично нанести усі скиди та водозабори за інформацією із програми 2-ТП «Водгосп». Це наш основний принцип – ми забезпечуємо автоматизований імпорт даних з усіх спеціалізованих програм, що вже використовуються. Тоді наша програма

дозволяє аналізувати усю інформацію в комплексі. Саме інтегральне управління водними ресурсами – це основа сучасної водної політики Євросоюзу.

Ми ще аналітичні модулі пишемо. Наприклад, якщо виявлене перевищення по хлоридах у якомусь місті, то можна вивести список усіх підприємств, які скидають хлориди вище по течії на задану відстань, хто їх міг скинути. Там ще робиться програма транскордонного обміну: данні з України пересилатимуться в Росію і навпаки.

Ми робимо не тільки геоінформаційну систему (ГІС). Ми ще й робимо комплекс автоматизованих робочих місць. Робимо так, що в окремих відділах басейнового управління водних ресурсів Сіверського Донця будуть свої автоматизовані робочі місця, де вони зможуть додавати дані на сервер, де збиратиметься інформація з усіх відділів. Керівник зможе у будь-який час зайти і переглянути усю інформацію. Робиться мережева система, яка дозволить на сучасному європейському рівні налагодити управління водними ресурсами. Рівних в Україні сьогодні немає.

Це унікальна робота! Така карта є Вінницької області, така карта є Південного Бугу, розроблені Вами.

Так, в основі наших напрацювань лежить геоінформаційна аналітична система моніторингу довкілля Вінницької області, яка створювалась нами на замовлення Держуправління охорони навколошнього природного середовища протягом 2003–2007 років (на нашому сайті <http://ndledem.vn.ua> можна переписати відому освітню версію «Рідна природа» цієї системи).

Коли планується завершення проекту?

Основні роботи ми маємо закінчити до кінця літа, щоб протягом вересня–жовтня здійснити тестування та впровадження. На виконання частини робіт за цим проектом ще окремо Держводгосп України замовив нам роботу на 20 тисяч гривень. Першу фазу проекту ми зробили дуже швидко і гарно, якісно. Створили річкову систему Сіверського Донця – це майже 250 річок. Навчили фахівців як користуватися геоінформаційною системою.

Віталію Борисовичу, знаю, що Вами зацікавились з іншого проекту – по річці Прип'ять.

Уже надійшов лист, що мене і кандидата технічних наук, доцента Дениса КАТЕЛЬНИКОВА затверджено євроекспертами іншого проекту TASIC «Управління трансграничними басейнами річок: Фаза 2. Прип'ять». Це не просто Прип'ять одна, а там і Горинь та інші притоки, які течуть по 7 областях України. Я уже зустрічався з керівником цього проекту, він з Лондона. Із Прип'яттю є певна проблема: там аж 464 річки. Їх усі треба знайти, уточнити, а там каналів безліч. Знайти серед них потрібні річки буде не так просто. Але із нашим досвідом я певнений, що ми вирішимо ці проблеми.

До речі, Басейн Південного Бугу – 65 тисяч квадратних кілометрів. Сіверський Донець теж приблизно стільки ж. Басейн Прип'яті теж 70 тисяч. Якщо скласти, виходить третина території України – 33%.

Проекти

Директор центру європейських проектів професор **Mammias ВІНКЕР** і директор центру дослідницьких програм професор **Ханс ЛЄМАНН** під час переговорів з ректором ВНТУ, академіком АПНУ **Борисом МОКІНІМ**

У картинній галереї Центру культурології і виховання студентів ВНТУ гості з Дрезденського технічного університету спілкуються із завідувачем кафедри технічного перекладу нашого університету, кандидатом педагогічних наук, доцентом Миколою **ПРАДІВЛЯННИМ**

ФАНДРАЙЗИНГ МІЖНАРОДНОГО РІВНЯ ДО ПІВВІКОВОГО ЮВІЛЕЮ ВНТУ

Наши університет відвідала делегація Дрезденського технічного університету в рамках виконання проекту «European Experience in University Fundraising for Ukraine» за програмою TEMPUS. Одним із виконавців даного проекту є Вінницький національний технічний університет. Торік у жовтні ректор ВНТУ, доктор технічних наук, академік Академії педагогічних наук України Борис МОКІН у складі делегації учасників проекту побував у Дрездені, про що розповідав на сторінках університетського часопису «Імпульс».

Директор центру європейських проектів професор **Mammias ВІНКЕР** і директор центру дослідницьких програм професор **Ханс ЛЄМАНН** з Дрезденського технічного університету насамперед привітали ректора ВНТУ Б. І. Мокіна з перемогою у новому проекті програми TEMPUS та вручили йому срібну ювілейну медаль з нагоди 175-річчя Дрезденського технічного університету.

Гості в статусі головного координатора проекту «European Experience in University Fundraising for Ukraine» мали за мету ознайомитися з ходом виконання проекту у нашому університеті.

Що таке фандрайзинг? Процитую абзац зі статті ректора Бориса МОКІНА «Подорож до Німеччини», видрукованої у десятому номері часопису «Імпульс» за 2006 рік: «за цим не-звичним для нас терміном, ховається банальний процес знаходження джерел фінансування університету, додаткових до основного фінансування, яке університет має за рахунок державного бюджету та платного навчання. Тобто, це пошук спонсорів, згодних надавати університету кошти чи обладнання без необхідності їх у якісь формі відпрацювати, це надходження коштів від продажу патентів на винаходи, зроблені ученими університету в рамках виконання ними програми державного замовлення, це приріст частки коштів, які перераховуються на розрахунковий рахунок університету від суми надходжень за виконання науково-дослідною частиною наукових розробок на замовлення господарських організацій і підприємств, узгоджений з замовником, це безкоштовне надання сторонніми організаціями і підприємствами якихось послуг університету без вимагання оплати за ці послуги. Висловлюючись студентським сленгом, фандрайзинг — це мистецтво заробляти гроші «на шару».

Професори ВІНКЕР і ЛЄМАНН побували у нових університетських офісах проектів TEMPUS. Відвідали також офіс студентського інформаційного центру, який був створений в ході виконання попереднього проекту зі студентського са-

моврядування разом із французькими та англійськими партнерами. Слід відзначити, що в офісах TEMPUS ремонтні роботи проводилися силами наших студентів, а технічне забезпечення — комп'ютери, принтери, сканери, ксерокси тощо — усе надано коштом проекту.

Борис Іванович Мокін розповів німецьким гостям про наші напрацювання з фандрайзингу, про задумки на майбутнє. Наймастабніше з планів — це проект до 50-річчя ВНТУ у 2010 році.

Представники Дрезденського технічного університету всупереч усталеній німецькій беземоційності не приховували свого захоплення рівнем виконання проекту нашим університетом та запевнили, що продовжуватимуть з нами співпрацю в різних напрямках, адже мають і можливостей, і досвіду значно більше. До речі, нині Дрезденський технічний університет виконує понад 60 проектів з різними країнами і є флагманом технічної освіти Німеччини.

Місто Дрезден відоме світові своєю картинною галереєю. Професори ВІНКЕР і ЛЄМАНН, як тонкі поціновувачі маліарського мистецтва, були неабияк вражені, відвідавши картинну галерею Центру культурології і виховання студентів нашого технічного університету. Їх здивуванню від побаченого не було меж.

Також їм сподобалися мозаїчні панно на наших університетських корпусах і їdalyni. I звісно зворушило те, що на честь їхнього візиту був піднятий прапор Німеччини.

Зорганізували для наших гостей екскурсію Вінницю. Шкода, що був закритий музей Пирогова. Але ця приkrість зовсім не зіпсуvala іm настрою. Вінниця їm дуже сподобалася і наш університет, зокрема, тому обов'язково прагнути муту приїхати ще.

Зауважу, що стосовно мови спілкування не було жодних проблем — роль перекладача близьку виконував завідувач кафедри технічного перекладу нашого університету кандидат педагогічних наук, доцент Микола ПРАДІВЛЯННИЙ.

Віктор МІЗЕРНИЙ, проректор ВНТУ

Актуально

РОБОТУ ДАМО – АЛЕ ПОГОДЬТЕСЬ ЇХАТИ ЗА МЕЖІ ВІННИЦІ

(Відгук на статтю Валентини Пустіви «Диплом є. Роботу дайте!»)

Шановна пані Валентино! У Вашій статті «Диплом є. Роботу дайте!», опублікованій у «Вінницькій газеті» за 12 червня, поставлена важлива проблема працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, але, на жаль, акценти в її розв'язанні робляться, в основному, лише на двох аспектах, перший із яких є хибним в принципі, а другий – відволікаючим від суті. Цитую їх із Вашої статті:

1) - «...пошук виходу мусить пролігати через створення спеціальної державної програми. Програма має узгоджувати кількість випускників тієї чи іншої спеціальності з потребами ринку праці.»

2) - «А тим часом кожен випускник вирішує проблему працевлаштування самотужки. І не завжди при цьому може звернутись до служби зайнятості, адже в багатьох випадках перед отриманням диплома студента просто примушують принести довідку про те, що його бере на роботу така-то фірма чи таке-то підприємство. І нікого не цікавить, що чимало таких довідок просто фіктивні.»

Я дозволю собі висловити дещо іншу точку зору на ці аспекти.

Спочатку стосовно програми узгодження кількості випускників з тієї чи іншої спеціальності з потребами ринку праці.

Таку узгодженну програму ми уже мали – коли Україна перебувала у складі Радянського Союзу. Тоді дійсно випускали з кожної спеціальності у ВНЗ стільки фахівців, скільки відповідних фахових місць могло надати народне господарство країни. Тож, і відмінник навчання, і «хорошист», і «трієчник», і навіть той, хто під час кожної екзаменаційної сесії та після неї протягом місяця робив по дві-три «ходки» за трійкою – усі після закінчення ВНЗ державою працевлаштовувались на фахові місця та отримували пільги молодого спеціаліста. І ці випускники-«трієчники», яких була переважна більшість в кожному випуску ВНЗ, перетворювали в «трієчників» по якості продукції і ті підприємства та організації, технологами, менеджерами чи конструкторами в яких вони ставали. А ми усі з вами – від сторожа до секретаря обкому – намагались дістати імпортні костюми, туфлі чи автомобілі, оскільки нікому із тих, у кого був блат чи статки, не хотілось використовувати вітчизняну неякісну продукцію.

А якісну продукцію без конкурентного середовища ще ніде і нікому у світі не вдавалося випускати. Тож, якщо ми хочемо випускати високоякісну вітчизняну продукцію, ми просто зобов'язані створювати конкурентне середовище на ринку праці. А конкуренція на ринку праці в принципі можлива

лише за умови, що кількість фахівців з кожної спеціальності буде суттєво більшою кількості фахових місць. Лише у цьому випадку «трієчники» не попадуть на фахові місця на підприємствах і в організаціях і не перетворять їх на джерела неякісної, а тому нікому непотрібної продукції.

Але є і ще одна причина того, щоб кількість випускників ВНЗ була більшою кількості вакантних фахових місць. Ця причина полягає у тому, що половиною випускників ВНЗ є жінки, котрі, вийшовши заміж та ставши матерями, починають брати відпустки по догляду за дітьми – хто на рік, хто на три роки, а хто і на усі шість. І у ці роки на їхні місця теж повинні прийти фахівці. А звідки ж вони візьмуться, якщо ВНЗ не будуть їх випускати у кількостях, більших, ніж того вимагає узгоджений план?

Ось чому у вищих навчальних закладах як західних так і східних країн з ринковою економікою немає такої звітної координати як працевлаштування випускників. Біля кожного із цих ВНЗ є приватні фірми, які займаються посередництвом між випускниками та підприємствами, підшукуючи однім місця роботи, а іншим талановитих випускників. І, оскільки Україна теж буде ринкову економіку і хоче увійти до європейської спільноти розвинених країн, то їй теж доведеться створювати конкурентне середовище на ринку праці, тобто, випускати фахівців з кожної спеціальності більше, ніж вона має фахових місць роботи для них.

Закономірно постає запитання: «А що ж робити тим, які виявилися аутсайдерами на ринку праці за одержаними у ВНЗ спеціальностями?»

Відповідь проста – перекваліфіковуватись і намагатись реалізувати себе в іншому фаховому напрямку, добре подумавши перед його вибором. А, маючи вищу освіту в певному напрямку і досвід нереалізації себе у ньому, набагато легше отримати її і реалізувати себе у іншому напрямку у порівнянні з вибором після закінчення середньої школи. Це добре розуміють японці, які поставили за державну мету дати вищу освіту усім випускникам середньої школи.

Сьогодні із усіх владних кабінетів можна почути заклики скорочувати у ВНЗ підготовку економістів, менеджерів та юристів, оскільки народне господарство України такої кількості фахівців з вищою освітою у цих напрямках не потребує.

На мій погляд, це хибна теза, оскільки чим більше людей в Україні будуть володіти глибокими економічними і юридичними знаннями, тим швидше ми створимо потужний середній клас, успішний як у приватному бізнесі, так і в захисті своїх консти-

туційних прав, тобто, тим скоріше ми побудуємо в Україні громадянське суспільство і тим швидше європейська спільнота країн прийме нас до свого союзу. Тож, нехай усі, хто має таку можливість, навчаються економіці і юриспруденції, незалежно від того, будуть вони потім працювати у народному господарстві саме за цим фахом чи ні – ці знання їм не зашкодять, за якою спеціальністю вони потім не працювали б.

А тепер я перейду до аналізу другого аспекту Вашої статті, пані Валентино, присвяченого примушуванню студентів перед захистом дипломів нести довідки від організацій, бажаючих їх взяти на роботу.

На жаль, від радянських часів і по-сьогодні у звітах ВНЗ до міністерства така неринкова координата, як працевлаштування випускників, має місце. Тож, ВНЗ зобов'язані усіх тих, хто навчався за державним замовленням, розподілити на фахові місця ще до захисту дипломних проектів. Інакше міністерство цим ВНЗ зменшуватиме план прийому на величину нерозподілу, яка визначається кількістю виданих ВНЗ дозволів на вільне працевлаштування. Тож, ВНЗ пошуком вакантних фахових місць на підприємствах і в організаціях, на які можна було б розподілити випускників, займаються, хоча, погодьтесь, це зовсім не їхня функція. І знаходять ці місця. Наприклад, очолюваний мною ВНТУ перед кожним випуском має їх в межах України у півтора рази більше, ніж випускників. Але майже усі випускники-вінничани і більшість випускників, які вступили до ВНТУ із інших населених пунктів області, категорично не бажають їхати на роботу за межі Вінниці. І для того, щоб не їхати за розподілом в інше місто чи селище міського типу, несуть нам заявки від вінницьких підприємств і організацій, в яких ці підприємства і організації «слізно» просять адміністрацію ВНТУ розподілити саме до них того чи іншого нашого випускника. Отримавши такі заявки, ми попереджаємо майбутніх випускників, що в разі, якщо заявки фіктивні і від них потім відмовляться, то дозвіл на вільне працевлаштування ми їм все-одно не дамо, а запропонуємо перерозподіл на інші місця, але за межами Вінниці. Тож, Ваші твердження, пані Валентино, що «студента просто примушують принести довідку» та «І нікого не цікавить, що чимало таких довідок просто фіктивні» є хибними, оскільки, принаймні, у ВНТУ, по-перше, ніхто ніколи нікого не примушує нести ці довідки, а по-друге, ми, як і Ви, апріорі не віримо у те, що за усіма цими довідками стоять реальні вакансії, але не взяти їх до уваги при розподілі згідно з нормативними документами не маємо права.

Пам'ятаєте, пані Валентино, у нас з Вами уже була полеміка на цю тему років з десять тому. Тоді Вам поскаржилася одна наша випускниця за спеціальністю «Електричні станції», що адміністрація університету не дає їй дозволу на вільне працевлаштування у Вінниці, а вона в іншу місцевість не може їхати, оскільки у неї хвора мати,

за якою потрібен догляд. Але, по-перше, не такою уже їй безпомічною у неї була тоді мати, а по-друге, доглядати за нею було кому, оскільки батько цієї випускниці був здоровим і успішним бізнесменом і кидати свою дружину не збирався, але, як і матері випускниці, йому теж хотілося, щоб люба доця була біля них, а не їхала працювати кудись на електричну станцію. Але ж, вступаючи до нашого ВНЗ на спеціальність «Електричні станції», ця дівчина і її батьки добре усвідомлювали, що працювати за спеціальністю потім потрібно буде не у Вінниці, тому що у нашому місті крім невеличкої Сабаровської ГЕС, яку обслуговують менше десятка фахівців, інших електростанцій немає. Однак гору при вступі взяло те, що конкурси на цю спеціальність були менші, а працювати за нею ця дівчина не збиралась ніколи. І таких, на жаль, серед наших студентів є немало і сьогодні.

Який же я бачу вихід із подібних ситуацій?

Він дуже простий і ефективний – необхідно батькам виховувати у своїх дітей почуття незалежності від батьків, самостійності в прийнятті рішень і відповідальності за ці рішення. Як приклад - після закінчення сільської школи я за власним бажанням спочатку пішов працювати у сусідній район на Жашківський цукровий завод, а через кілька місяців всупереч побажанням батьків поїхав за комсомольською путівкою на новобудови Кривого Рогу. А через 11 років після закінчення у Кривому Розі ВНЗ і аспірантури, маючи дружину-криворожанку, поїхав за розподілом до Вінниці. І сьогодні я не шкодую за жодним своїм, прийнятим у попередні роки, рішенням.

А Ви, пані Валентино, подивіться сьогодні на наших абітурієнтів – майже кожного з них веде за руку до приймальної комісії мама. І мама, рідше батько, розпитують працівників приймальної комісії про спеціальності і конкурси та приймають рішення за якою із них їхній дитині вчитись. А їхні чада при цьому байдуже сидять і розглядають або стелю або хмару у небі за вікном. І ці ж мами потім добувають своїм уже дорослим чадам перед випуском з ВНЗ фіктивні довідки про майбутнє працевлаштування, аби вони не відривалися від їхнього подолу. Інfantильність молодого покоління, прищеплена батьками з дитинства – ось в чому трагедія. Ось с чим треба боротись!

Проблема не в перевиробництві молодих фахівців, не у недостачі фахових робочих місць для них і не у фіктивних довідках. Проблема у вихованні у батьків здатності виховувати своїх дітей незалежними, ініціативними, готовими до зміни місця проживання і профілю роботи. Розв'яжемо цю проблему – легко вирішимо і усі проблеми, пов'язані з працевлаштуванням випускників ВНЗ.

**З повагою –
ректор ВНТУ, доктор технічних наук,
професор, академік АПНУ Борис МОКІН**

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

У нашому університеті відбулась перша Міжнародна науково-практична конференція «Методи та засоби кодування, захисту й ущільнення інформації». Свої доповіді представили науковці України, Білорусі, Польщі, Саудівської Аравії, Йорданії.

З великою цікавістю були заслухані пленарні доповіді віце-президента АН прикладної радіоелектроніки, професора І.В.КУЗЬМИНА та професора В.А.ЛУЖЕЦЬКОГО (ВНТУ), професорів О.А.БОРИСЕНКА (Суми), А.Я.БЕЛЕЦЬКОГО (Київ), Л.Б.ПЕТРИШИНА (Краків). Робота продовжилась у чотирьох секціях: методи та засоби кодування інформації; методи та засоби захисту інформації; методи та засоби ущільнення інформації; методи та засоби перетворення форм інформації.

На перший погляд конференція нічим не відрізнялась від тих зібрань учених, які регулярно відбуваються в нашему університеті. І все ж вона була незвичайною. Її новаторство полягає в широкому використанні Інтернет-технологій.

По-перше, інформацію про конференцію було розміщено на сайті ВНТУ, що відразу значно розширило коло її майбутніх учасників. Один із перших відгуків прийшов із Близького Сходу.

Ще за кілька місяців до початку роботи конференції розпочалося Інтернет-спілкування її майбутніх учасників. Доповідачі надсилали електронною поштою свої матеріали, отримували відповіді на свої запитання. Звичайно, в наші дні спілкуванням в режимі «оф-лайн» вже нікого не здивуєш. На часі перехід до Інтернет-спілкування в режимі «он-лайн», тобто в безпосередньому спілкуванні через глобальну мережу.

Ще в найпершому інформаційному повідомленні конференції було оголошено про можливість проведення відеоконференції, потім у програмі для неї був виділений спеціальний час. І відеоконференція таки відбулась.

Розповідає відповідальний секретар оргкомітету, автор ідеї відеоконференції, кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки **Василь СЕМЕРЕНКО**:

— Як показує досвід проведення багатьох науково-технічних конференцій, практично ніколи не буває стовідсоткової явки іногородніх доповідачів. Причин цьому безліч: термінова справа саме в час проведення конференції, відсутність квитків для проїзду, чи, скажімо, як було в одного аспіранта, призначена в цей час кваліфікаційного іспиту. Людина надіслала тези доповіді, заплатила грошовий внесок, і раптом за кілька днів до початку конференції, виникає якесь перепона для приїзду.

Саме в таких випадках і прийде на допомогу відеоконференція. Доповідач може залишитись вдома, йому необхідно лише мати сучасний комп’ютер із доступом в Інтернет і досвід спілкування в глобальній мережі. І якщо з Інтернетом знайомі практично всі, то зі спілкуванням в режимі «он-лайн» виявляється дещо складніше. Спершу нам самим прийшлося вивчати ці технології, закуповувати відповідне обладнання: Web-камеру, аудіо-пристрої. Цікаво, що глобальна мережа і тут нам згодилася: спеціальну звукову карту для комп’ютера вдалося придбати саме в Інтернет-магазині. Було проведено кілька пробних сеансів Інтернет-спілкування в межах Вінниці. Користуючись нагодою, хочу подякувати заступнику директора Інституту прогресивних освітніх технологій ВНТУ, доценту Мирославу БОЦУЛІ та інженерові ЦКВС Во-

лодимиру КРАВЦЮ за технічну допомогу під час проведення підготовчої роботи.

Після аналізу програмного забезпечення відеоконференції ми зупинились на відомій програмі SKYPE. Ця програма дозволяє забезпечити двосторонній аудіо- та відозв’язок, організувати голосовий чат групи співбесідників та має ще чимало чудових можливостей. І саме головне — її безкоштовно можна переписати із Інтернету, з нею вміють працювати багато користувачів у всьому світі. Остання обставина має ключове значення, оскільки у розпорядженні доповідачів є, як правило, лише лічені дні для підготовки до відеоконференції.

Саме так і сталося в нашему випадку. За 3-4 дні до початку конференції кілька доповідачів повідомили нас про неможливість свого приїзду з поважних причин. Відразу ж розпочалася інтенсивна підготовка до Інтернет-сеансу. За допомогою електронної пошти ми отримали від доповідачів необхідні демонстраційні матеріали, узгодили час доповідей, перевірили готовність технічних засобів.

І ось настав час відеоконференції. У залі зібрались слухачі. Першою виступила Юлія ЧАЙКІВСЬКА з Тернопільського національного економічного університету. Ми бачили на великому екрані її чудові презентації, чули її впевнені пояснення. Далі пані Юлія відповідала на запитання присутніх у залі засідань, яких вона бачила на екрані свого комп’ютера. Було створено ефект її повної присутності. Наступного доповідача — аспіранта Сергія ГЛАДИША із Одеської національної академії зв’язку ім. Попова — ми побачили і теж прослухали доповідь у режимі «он-лайн».

Розмову продовжує заступник голови оргкомітету, завідувач кафедри захисту інформації, доктор технічних наук, професор **Володимир ЛУЖЕЦЬКИЙ**:

— Використовуючи набутий досвід, на наступній конференції ще більше розширимо сферу застосування Інтернет.

Зокрема, плануємо організувати виступи у відеоконференції провідних вчених світу. Сучасні Інтернет-технології дають змогу брати участь у роботі зарубіжних конференцій, не витрачаючи часу і коштів на далекі мандрівки. Саме так і повинні проходити наукові конференції у ХХІ столітті.

Хочу також подякувати всім, хто забезпечив успішне проведення конференції: співробітникам кафедри захисту інформації Л.І.Сєверину, А.В.Дудатьєву, В.А.Каглун, О.В.Куріловій, П.В.Козлюку, Л.П.Войтович, Ю.П.Гульчаку, а також студентам спеціальності «Інформаційна безпека».

За пультом керування відеоконференцією
доцент **Василь СЕМЕРЕНКО**
й інженер **Володимир КРАВЕЦЬ**

Професор
Олексій БОРИСЕНКО задає
запитання доповідачеві

ХАЕС РОЗКРИВАЄ СВОЇ ТАЄМНИЦІ

Інститут електроенергетики та електромеханіки вже багато років готує енергетичну еліту. Наші викладачі – видатні науковці України, дають студентам високий рівень теоретичних знань і практичних навичок. Вивчаючи основні дисципліни і займаючись науковою роботою, ми, студенти, пізнаємо нове, і логічним є те, що у нас виникає все більше і більше запитань. Адже важко іноді, читаючи підручник або слухаючи лекцію, уявити чітко і ясно об'єкт, про який іде мова.

Практика – ось що має бути невід'ємною частиною нашого навчання!

За 5 років навчання багато студентів мріють хоча б раз побачити ХАЕС, а ще краще отримати місце роботи на Хмельницькій АЕС. Завдяки сприянню кафедри електричних станцій та систем (завідувач – доктор технічних наук, професор Петро Дем'янович ЛЕЖНЮК), профкому студентів ВНТУ та бажанню студентства – мрія збулася!

Екскурсія миттєво захопила усіх! Кожен намагався отримати якнайбільше відповідей на свої запитання. Обслуговуючий персонал станції ділився досвідом із майбутнім поколінням енергетиків (особливої уваги надавали надсучасному обладнанню). Під час екскурсії викладачі та студенти отримали унікальну можливість побачити навчально-тренувальний центр, який здійснює професійну підготовку та підтвердження кваліфікації персоналу ХАЕС, центральний щит керування, машзал блоку № 2, релейний щит блоку № 2, приміщення розподільчих пристрій 6/0,4кВ, відкриту установку трансформаторів бл. 2, БНС-2, відкритий розподільчий пристрій.

Олександр Євгенійович РУБАНЕНКО, доцент кафедри ЕСС:

— Екскурсія мені дуже сподобалася. Тематика розглянутих питань надзвичайно цікава. Побачити нове обладнання (зокрема елегазові вимикачі), турбіну в розібраному стані (на станції проходив ремонт одного з генераторів) є надзвичайно корисним. Студенти отримали можливість підвищити рівень своїх знань, поспілкуватися з персоналом станції. Хотілося б побажати, щоб подібні екскурсії проводилися частіше.

Василь Володимирович ЗАХАРОВ, старший викладач кафедри ЕССЕ:

— Зустріли нас на станції надзвичайно приязно і професійно, з великою повагою. На мою думку, екскурсія для студентів є надзвичайно корисною і не тільки на 5 курсі. На жаль, під час екскурсії не було інструктора-атомника, адже більше хотілося дізнатися про реактор і безпеку його роботи.

В'ячеслав Олександрович КОМАР:

— Поїздкою дуже задоволений. Було б чудово, якби більше студентів отримали можливість побачити ХАЕС, адже тоді вони краще б розуміли дисципліни, які вивчаються. По розрахунках, отриманих під час курсового проектування, студенти відчували б помилки, якби мали чітку уяву про те обладнання, роботу якого вони досліджують. Почути оцінку певних проблем експлуатаційниками є дуже важливим для наукової роботи.

Старшокурсники Інституту електроенергетики та електромеханіки у фірмових касках ХАЕС

Уважно слухаємо розповідь досвідчених атомників

Дмитро КОЗЛОВ, магістрант:

— Під час екскурсії студенти почули багато цікавої інформації щодо технології виробництва електричної енергії на атомних електрических станціях, перевірвання у машзалі дало реальні уявлення про габарити генератора, турбіни. Приймали нас дуже тепло, і в мене склалося враження, що станція зацікавлена в тому, щоб студенти приїжджали і отримували практичний досвід.

Роман МЕЛЬНИК, ст.гр.2ЕС-02:

— У навчально-тренувальному центрі ми мали можливість поспостерігати за навчанням персоналу, а також побачити один з кращих в Україні тренажерів. Такі екскурсії, на мою думку, є необхідними для студентів випускних курсів, оскільки вони мають можливість поспілкуватися з майбутніми роботодавцями, дізнатися про їх вимоги та потреби.

Поїздка на ХАЕС дала незабутні враження, посилила бажання навчатися, займатися науковою роботою. Маємо надію, що такі необхідні для студентів екскурсії відбуваються регулярно.

Ксенія БІЛОУС,
магістрантка ВНТУ, група ЕССмн-06

на наці

ПЕРСПЕКТИВИ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

У нашому університеті відбулась Всеукраїнська науково-технічна конференція «Альтернативні екологічно чисті та відновлювальні джерела енергії». Проводилася вона під егідою Міністерства освіти і науки України та Міністерства аграрної політики України за сприянням Вінницької обласної державної адміністрації.

У роботі конференції взяли участь науковці вищих навчальних і науково-дослідних закладів, представники Міністерства агрополітики України, а також представники багатьох державних та приватних підприємств, організацій як Вінниці і Вінницької області, так і інших областей України. Цей факт свідчить про те, що проблеми, котрі розглядалися, є нині актуальними та перспективними не тільки для фахівців у галузі альтернативних джерел енергії, але і для підприємців, які готові фінансувати розробку та впровадження новітніх технологій у виробництво.

Пленарне засідання конференції розпочалось із привітального слова Голови програмного комітету конференції — ректора Вінницького національного технічного університету д. т. н., професора, академіка АПНУ Б.І. МОКІНА, який акцентував на актуальності та важливості проведення подібних конференцій з проблем розвитку альтернативної енергетики. Potim заслухали надзвичайно змістовні доповіді голови Вінницької обласної державної адміністрації О. Г. ДОМБРОВСЬКОГО та голови Вінницької обласної ради Г. М. Заболотного, які детально охарактеризували напрями, перспективи та стан розвитку традиційної та альтернативної енергетики Вінниччини, вказали на матеріальні та фінансові ресурси, а також окреслили основні задачі, які повинні бути розв'язані найближчим часом і які сприятимуть поліпшенню стану енергетики області. Це, зокрема, стосувалось виробництва біодизельного пального із рослинних олій, що виготовлені із ріпаку та соняшнику, а також виробництва біоетанолу на цукрових заводах. Також було відзначено перспективність використання біогазу та інших способів переробки біомаси з метою отримання енергії. Представники влади Вінниччини запевнили учасників конференції, що сприятимуть впровадженню альтернативної енергетики.

Змістовою та насиченою інформацією була доповідь д. т. н., професора, ректора Вінницького національного технічного університету Б.І. МОКІНА, який досить детально висвітлив проблеми, що потребують розв'язання на шляху створення повітряних акумулюючих електростанцій. Застосування такого обладнання надасть можливість акумулювати значну кількість електричної енергії вночі, у результаті її використання для приводу компресорів, що закачують стиснене повітря у спеціальні пневматичні акумулятори. Potім енергія стиснутого повітря за допомогою спеціального устаткування перетворюється в електричну енергію у піковий час споживання.

Стратегію розвитку виробництва та застосування біопалива в Україні охарактеризував у своєму виступі д.т.н., професор Вінницького національного технічного університету М. Ф. ДРУКОВАНІЙ.

Реальні результати експериментальних досліджень і практичного впровадження обладнання та відповідної новітньої тех-

нології з виробництва біодизельного пального були наведені у доповіді завідувача НДЛ гідродинаміки нашого університету, к.т.н., доцента І. В. КОЦА. Якісне біодизельне пальне, яке відповідає нормативам Європейських та Американських стандартів, може бути отримане тільки при чіткому дотриманні технології. Запропонована колективом науковців нова технологія передбачає обов'язкове попередине очищення рослинної олії за допомогою спеціальних хімічних абсорбуючих добавок від різноманітних домішок, а також доведення рівня кислотності олії, що підлягає подальшій етерифікації і перетворенню в біодизельне пальне, до необхідної норми. Ця робота виконувалась у творчій співдружності науковців Вінницького національного технічного університету, ДП «ХімТехІнвест» (Київ) та виготовлювачів обладнання Мурівсько-Куриловецького ТОВ «МТС-Агромаш».

На пленарному засіданні Іван Васильович розповів також про спільні дослідження ВНТУ та Інституту геотехнічної механіки НАН України щодо спеціальних гідроімпульсних установок, котрі призначені для інтенсифікації видобутку та утилізації вугільного метану шахт. Науковець детально проаналізував стан і перспективи видобування метану на вугільних шахтах. Дослідниками запропоноване устаткування та технології для способів дегазації вугільних пластів з відводом метану із застосуванням свердловин, пробурених з поверхні та із підземних виробок розташованих по пласту і в породах покриву, що забезпечує скорочення викидів в атмосферу газу метану з відпрацьованим вентиляційним повітрям, та використання газу метану як палива. Наведено приклади практичного використання метану як палива шахтою котельні замість вугілля.

Важлива інформація щодо впровадження альтернативних екологічно чистих та відновлювальних джерел енергії була надана представником Мінагрополітики України В. Л. ТИМОЩУКОМ.

Надзвичайно змістовними та цікавими були доповіді і на секційних засіданнях.

Зокрема активну участь у роботі конференції взяли вчені із Національного транспортного університету — д.т.н., професори Ю. Ф. ГУТАРЕВИЧ та І. П. ГАМЕЛЯК, к.т.н., доценти А. О. КОРПАЧ і А. Г. ГОВОРУН.

Цікаві доповіді представили науковці під керівництвом завідувача кафедри хімічної інженерії НТУ «Львівська політехніка» д. т. н., проф. Я. М. ХАНИКА.

Науковий колектив Національного університету харчових технологій під керівництвом д. т. н., професорів В. А. ДОМАРЕЦЬКОГО і П. Л. ШИЯНА представив доповіді про ресурсо- і енергозбереження при виробництві технічного і паливного біоетанолу, а також про використання сонячної енергії.

Наукова школа провідного вченого у галузі енергозберігаючих технологій та альтернативних джерел енергії завідувач кафедри теплоенергетики нашого університету д. т. н., проф. С. Й. ТКАЧЕНКА була представлена ґрунтовно наасичною цінною науковою інформацією доповіддю, що висвітлила теоретичні положення та практичні результати використання альтернативних джерел енергії в теплотехнологічних системах блоконверсії.

Ще одну наукову школу Вінницького національного технічного університету представив завідувач кафедри хімії та екологічної безпеки д. т. н., проф. В. Г. ПЕТРУК. Він змістовоно виклав екологіко-економічні та теплотехнічні аспекти відновлювальної енергетики в Україні.

Загалом викладачі ВНТУ взяли активну участь у роботі всеукраїнської конференції. Зокрема цікаві доповіді запропонували директор ІнБТЕГП, завідувач кафедри теплогазопостачання, проф. Георгій РАТУШНЯК, к. т. н., доц. Дмитро СТЕПАНОВ, к.ф.- м.н., доц. Володимир РИНДЮК, к. т. н., ст. викладач Олег БЕРЕЗЮК, аспіранти Віталій ПЕТРУСЬ, Андрій НАСІКОВСЬКИЙ, В'ячеслав ДЖЕДЖУЛА та Дмитро КОВАЛЮК, асистент Олена СЛІПЕНЬКА, магістрanti та студенти випускних кафедр ФТЕГП ІнБТЕГП та інших інститутів ВНТУ.

Науковці, які брали участь у конференції, вирішили, що слід створити Асоціацію виробників біодизелю. І надалі проводити подібні конференції з альтернативних видів енергії щорічно.

Євроінтеграція

Студенти зацікавлено слухали четвертакурсника Інституту ІТКІ (група 2ІС-03) Сергія ІЩУКА, який детально зупинився на європейському досвіді застосування інституту присяжних

ПОТУРБУЙМОСЯ ПРО СВІЙ ДІМ

Кафедри українознавства, політології і права зініціювали проведення у нашому університеті науково-просвітницької конференції, присвяченої Дню Європи.

Студенти зацікавлено прослухали виступи завідуючого кафедрою УПіП, доктора політичних наук, професора Валерія КОРНІЄНКА, старшого викладача кафедри Віктора КАВКИ, а також студента 4 курсу (група 2ІС-03) Сергія ІЩУКА, який детально зупинився на європейському досвіді застосування інституту присяжних.

Це свято є відносно новим для України. Його прийнято відзначати 9 травня. Саме цей день для сучасної Європи став символом, який разом з єдиною валютою, прапором і гімном ідентифікує політичну єдність Європейського Союзу (ЄС), святом, що зближує всі європейські народи. Саме 9 травня 1950 року за умов «холодної» війни двох супільних таборів, що досить реально окреслювали загрозу Третьої світової війни, було зроблено перший крок щодо створення наднаціональної організації, яка б консолідувала зусилля всіх демократичних сил континенту.

Того дня міністр закордонних справ Франції Роберт ШУМАН виступив з пропозицією щодо створення об'єднаної Європи як необхідної умови для підтримки мирних відносин. Він закликав Францію, Німеччину та інші європейські країни об'єднати своє виробництво вугілля та сталі і створити таким чином «першу конкретну основу Європейської Федерації». Те, що оголосив пан міністр і що згодом дістало назву «Декларації Шумана», було по суті початком створення загальноєвропейської установи, яка мала опікуватися управлінням стале-вугільної промисловості — сектора, що у згаданий період був базою військової могутності.

Країни, до яких звернувся французький урядовець,

на той час майже зруйнували одна одну у жорстокому конфлікті, що залишив по собі відчуття матеріального і морального спустошення. Існуючи продовж багатьох століть, Європа, яка завжди мала об'єднані складові, через недосконалість або несприяння моральних настанов і правил суспільного співіснування, не здатна була запобігти страшним трагедіям на континенті. Повоєнний розвиток подій не мав перспектив, оскільки завойовані країни прагнули визволення і права на незалежність і самовизначення. Кожна європейська країна мала демократичним шляхом дійти до фундаментальних цінностей миру і солідарності, враховуючи регіональні аспекти і вимоги охорони довкілля, аби гарантувати своїм громадянам безпечний і достойний рівень життя.

Звичайно, консолідація Європи не відбудеться водночас і навіть протягом кількох десятиріч. Проблеми ще численні та очевидні. Проект, що стартував одразу після Другої світової війни, все ще можна вважати нововведенням європейської інтеграції. Побороти стереотипи складно, проте країни — члени Європейського Союзу усвідомлюють, що потрібно всі зусилля зосередити не на домінуванні однієї групи над іншою. Сьогодні мета континентальної спільноти — збудувати Європу, яка поважає свободу та індивідуальність усіх народів, які утворюють її. Тільки об'єднані держави, Європа може контролювати власну долю і відігравати позитивну роль у світі. Зберігаючи особливі цінності, традиції та мови, громадяни Європи повинні відчувати себе вільно в європейському «домі».

**Валентина ДОВБИШ,
викладач кафедри УПіП**

Keep on Learning! Keep on Smiling!

Один з парадоксів навчального процесу взагалі, і у вищій школі зокрема, полягає в тому, що найбільше часу і уваги викладача отримують не ті студенти, які показують найкращі результати і суміліно та зацікавлено працюють, а ті, хто пропускає заняття, неодноразово перескладають заліки та переписують контрольні. З огляду на це кафедра іноземних мов щорічно організовує низку заходів, в яких брали б участь ті студенти, які широко цікавляться вивченням іноземних мов, прагнуть досягти вищого рівня владіння мовними навичками, ніж передбачено Програмою та хочуть дізнатися більше про історію та культуру народів, мову яких вивчають.

Цьогоріч у лютому в нашому університеті проходив I тур Всеукраїнської

олімпіади з іноземних мов серед немовних ВНЗ. Як завжди, працювали секції англійської та німецької мов. Викладачі Н. М. ГАДАЙЧУК, Л. В. КОРНІЄЦЬ та інші разом зі студентами зробили все, щоб перетворити цей захід на свято: підготували нетрадиційні конкурсні завдання, прикрасили аудиторії квітами та кольоровими кульками. Задоволення отримали всі 57 учасників, а не лише переможці. До речі, жодна робота не залишилась поза увагою, а була проаналізована «олімпійцем» разом з викладачем, щоб наступна спроба була вдалішою, а помилки не повторювались.

По секції англійської мови I місце посів Д. КУШНІР (ЗПЗ-03), II місце — А. ТКАЧУК (1ІС-05), а третє місце поділили між собою Н. ВЛАСЮК (2АМЗ-05) та Р. ВЛАСЮК (2ПЗ-05). Переможці по секції німецької мови: О. ВЕРЕМІЯ (1БМ-06) — I місце, Ю. ВОЙЦЕХІВСЬКА (1ЕПА-05) — II місце та Г. ЛУЦИШИН (ЗПЗ-05) — III місце.

Вперше за багато років студент ВНТУ переможець I етапу Дмитро КУШНІР поїхав в Дніпродзержинськ, де взяв участь у II етапі Всеукраїнської олімпіади. Впоравшись зі складними завданнями, виступивши з промовою перед авторитетним журі, наш Дмитро посів IV місце у групі технічних ВНЗ. Викладачі кафедри іноземних мов запросили Дмитра на своє засідання і зацікавлено розпитували про формат олімпіади, а також подарували Оксфордську граматику і побажали нових успіхів обдарованому хлопцеві.

Іншою нагодою показати свої знання мови та ораторську майстерність були засідання секції іноземних мов в межах XXVI конференції професорсько-викладацького складу та співробітників ВНТУ. Три дні тривали засідання секції. З різноманітними за тематикою та стилістикою доповідями виступили викладачі кафедри, студенти та аспіранти. Найкращими визначено доповіді А. ГЛАДЬО (1ЗІ-06), А. ЗАДОЯНОГО (2ТСМ-03), В. КИЧАКА (1ТСМ-06), Г. ЛУЦИШИНА (2ПЗ-05), І. ПОЛІЩУКА (ЕЗ-06), О. РЕМІННОГО (2АВ-04), В. ТОМКІВА (2АВ-03), Д. ЮДІНА (1ЕСЕ-05) та аспірантів з ІнРТЗП О. ДАНИЛЕНКО та О. КРУПСЬКОГО. Палку дискусію викликали доповіді

О. С. СТРИКУН про деякі особливості прийоми самостійної роботи над мовним матеріалом та аспірантки кафедри філософії Л. Д. ТКАЧ про ґендерний паритет, шлюб та кохання.

16 травня 2007р. кафедра іноземних мов ВНТУ уже вдруге проводила студентський міжвузівський семінар

«Мова — шлях до порозуміння та співробітництва». До участі в семінарі запрошувались студенти вінницьких ВНЗ та викладачі мовних кафедр. Цього року ми приймали гостей з Інституту іноземних мов та кафедри іноземних мов ВДПУ, з аграрного університету та Вінницького торгівельно-економічного інституту КНЕУ. До початку роботи секції гостей запросили на екскурсію до нашого художнього музею, яка справила на всіх найкраще незабутнє враження, за що ми широко вдячні колегам з кафедри культурології.

Доповіді учасників семінару були різноманітними і цікавими для всіх присутніх. П'ятикурсниці Інституту іноземних мов ВДПУ Ю. РЕСЕНТ та О. КУЧЕРЕНКО розповіли про стилістичні та лексичні особливості мови сучасних засобів масової інформації та Інтернету, а Д. КУШНІР (ЗПЗ-03) розкрив секрети популярності та комерційного успіху всесвітньої павутини. О. РЕМІННИЙ (2АВ-04) зацікавив доповіддю про нумерологію і навіть демонстрував на практиці можливості методик проникнення в таємниці характеру декого з присутніх. Надзвичайно цікаво про особистість та твори великого Й. С. Баха розповідала А. ГУТАРОВА (ММ-06). Досконало побудована і виголошена гарною німецькою мовою доповідь супроводжувалась уривками безсмертних творінь композитора. Викладачі кафедри Г. В. АБРАМОВИЧ, Л. В. КОРНІЄЦЬ, О. В. СТОЛЯРЕНКО, О. М. МИХАЙЛОВА, Л.І. ТЕРЛІКОВСЬКА, В. В. НАУМЕНКО та інші, а також лаборанти Л. М. МАНЬКІВСЬКА та Г. Ф. НЕССЕН доклали чимало зусиль, щоб семінар пройшов цікаво, в приязній атмосфері. Посмішки студентів, гарні відгуки колег з інших університетів — достойна винагорода всім нам за роботу з підготовки та проведення II Міжвузівського Студентського семінару.

Знання іноземної мови — незаперечна перевага і серйозна передумова успішного професійного зростання у будь-якій галузі. Сьогодні це ні у кого не викликає сумнівів. Щоб досягти пристойного рівня владіння мовними навичками, потрібно чимало попрацювати. Вивчення мови — справа нелегка, потребує багато зусиль і систематичної праці. Викладачі кафедри іноземних мов щасливі з того, що в нашему університеті є багато студентів, які з цікавістю і ентузіазмом торують тернистий шлях оволодіння іноземними мовами і завжди готові допомагати всім, хто прагне високої мети.

Ірина СТЕПАНОВА,
засідаючий кафедри іноземних мов,
кандидат філологічних наук, доцент

На секції англійської мови I місце посів Дмитро КУШНІР (група ЗПЗ-03)

Адітуріент - 2008

ДЕСЯТИКЛАСНИКА ЗАПРОСИЛИ НА ПЕРШИЙ КУРС МОСКОВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЛОМОНОСОВА

Десятикласник Вінницької спеціалізованої школи № 34 з поглибленим вивченням математики і фізики Роман ПРИТУЛЯК, син завідувачки відділу навчальної літератури науково-технічної бібліотеки нашого ВНТУ Тетяни Євгеніївни ПРИТУЛЯК, здобув срібну медаль на Міжнародній Менделєєвській олімпіаді школярів з хімії.

З п'ятого класу цьому предмету хлопця навчає талановитий учитель Ніна Петрівна ДЗЮБЕНКО. Але своїми здобутками юнак завдає і вчителю математики Тетяні Станіславівні ЗБОЖИНСЬКІЙ, вчителю фізики Олександру Андрійовичу КОТЕЛЯНСЬКОМУ, адже без цих наук хімію не опанувати.

Роман двічі їздив до Парижа, де брав участь у Міжнародному чемпіонаті з розв'язання логічних математичних задач. Команду готують учителі Т. Збожинська й І. Кривоша.

Два роки тому успішно виступив у фіналі телешоу «Самий умний». А його перемоги на Вінницьких міських, обласних і всеукраїнських олімпіадах з математики, фізики і хімії годі перерахувати.

Роман на Менделєєвській олімпіаді показав справді блискучий результат, неабияк рівнем своїх знань здивувавши журі. І підтвердженням цьому є запрошення вінницькому десятикласнику з першого вересня замість випускного одинадцятого класу розпочинати навчання на першому курсі хімічного факультету Московського університету імені Ломоносова.

Талановитий хлопець свій вибір уже зробив — відмовився. Чому?

Роману ПРИТУЛЯКУ нагороду вручає міністр освіти Білорусі

— Хочу навчатись в Україні.

Врешті, Ломоносов, якого називають першим російським університетом, теж навчався в Україні, в Києві. То чому ж нам іхати «по науці» з України?

**1 червня –
День захисту дітей**

ПОСПІШАЄМО У СПРАВАХ, А СЛІД ПОСПІШАТИ РОБИТИ ДОБРО!

«Філантропія» — від грецького «людинолюбство» — благодійність, допомога й покровительство нужденним. В усі часи філантропія вважалася заняттям достойним і почесним (хіба що забулося воно в радянські часи — адже тоді вважалося, що в нашій країні просто не може бути нужденних, а саме слово «благодійність» навіть придало іронічний відтінок). Сьогодні це явище відроджується, і все більше людей розуміють: виховувати потребу творити добре справи необхідно у кожній людині. Кожна людина повинна мати у своєму серці куточок для милосердя і щодня усвідомлювати потребу робити добро.

Нещодавно, не забуваючи традиції, небайдужі студенти Вінницького національного технічного університету за підтримки профкому студентів та ректорату університету влаштували свято подарунків і радості для дітей Староприлуцької допоміжної школи-інтернату та Плісківського будинку-інтернату. Ми, молодь, отримали можливість подарувати краплинку щастя тим, кого спілкала сумна сирітська доля.

У Пліскові, де живуть дітки з розумовими вадами, студентів завжди зустрічають і проводжають зі слізами на очах. Наші студенти дарували дітям солодощі, одяг та інші необхідні у дитинстві подарунки. У Старих Прилуках живуть дітки-сироти. Щоразу наших студентів дивує те, як ці обділені долею діти вміють радіти та сміятися. Вони, наче губка, всмоктують краплинки щастя, яке їм дарують. Разом з подарунками та святковою програмою яку, до речі, підготували слухачі підготовчого відділення, майбутні студенти нашого університету, щасливі очі та ширі посмішки зробили свято справжнім, домашнім. Діти відчули, що про них не забувають, що вони є частинками нашого з вами життя, а це — найголовніше.

За ці роки діти так прив'язалися до наших студентів, що вважають їх не просто друзями, а братиками та сестричками — розповідають про свої мрії, діляться дитячими секретами і у майбутньому хочуть навчатися в нашему університеті і також обов'язково допомагати іншим. Сміх і скорки ясні назавжди оселилися у дитинстві малечі, їх залишили по собі наші студенти. ВНТУ став для діток своєрідним островцем щастя.

За активну участь в реалізації благодійної акції хочеться по-дякувати заступнику голови профкому студентів ВНТУ Світлані МУШИНСЬКІЙ, головам профбюро, які були керівниками груп, Ользі КІСІЛЬ і Олександру КРИЖАНІВСЬКОМУ та усім студентам і викладачам, які постійно беруть участь у цій акції.

До речі, з ініціативи голови профкому студентів Андрія ЗАПОРОЖАНА, задумано новий масштабний проект — туристична поїздка усіх вихованців Староприлуцької допоміжної школи-інтернату з нашими студентами до одного з мальовничих куточків України. Запрошуємо усіх бажаючих взяти участь в цій акції.

Пам'ятаймо слова Т. Г. Шевченко «Раз добром зігріте серце — вік не прохолоне!» Поспішаймо робити добро, адже немає нічого прекраснішого, ніж усміхнені дитячі очі. Найбільше щастя — дарувати їм найкращі з дарунків — любов і тепло від широго серця. І якщо цього разу вам не вдалося поїхати до сиротинців — посміхніться вже сьогодні випадковому переходжому! Поспішайте робити добро!

**Ксенія БІЛОУС,
прес-секретар профкому студентів ВНТУ**

*Жиете цькі
таланти*

Сцени з вистави. Проня (другокурсниця ІнМ Юлія КОВАЛЬЧУК), Папа (Юрій ПОСТОВИЙ, п'ятикурсник ІнІТКІ),
Мама (Ольга КОШАК, третьюкурсниця ІнІТКІ), Голохвастов (Олександр БЛАЖЕВСЬКИЙ, другокурсник
ІнАЕКСУ) і Галя (Катерина БАШТОВА, четвертокурсниця ІнМ)

«ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ»

Традиційний звітний концерт колективів художньої самодіяльності ВНТУ цьогоріч був незвичайним — у форматі мюзиклу, який об'єднав таланти усіх юних аматорів сцени нашого університету. 6 червня на університетській сцені давали прем'єру «За двома зайцями» за п'есою Михайла Старицького.

«Такого професіоналізму і у вокалі, і у хореографії від студентів нашого ТЕХНІЧНОГО університету я не сподівався» — захоплено зауважив ректор, доктор технічних наук, академік АПНУ Борис МОКІН.

Бориса Івановича підтримав народний артист України Нестор КОНДРАТЮК: «Усе зроблено справді блискуче! Я це оцінюю як фахівець».

Студенти самостійно шили костюми, готували декорації. Режисерську роботу талановито виконав головний ініціатор постановки мюзиклу, викладач кафедри фінансі і кредит Ярослав ФІЛІП. Саме він згуртував студентів-ентузіастів на сценічну мистецьку творчість. Хореографічну частину була цілком на директорові клубу нашого університету Катерині ФЕДОРЕНКО, керівнику шоу-балету «ДАНС-ЕДЕМ».

Приємно зауважити, що усі студенти, які виступають на університетській сцені, є успішними і в навчанні, і в науковій роботі — встигають усюди. Вочевидь, заняття улюбленою справою додає енергії і снаги.

Не лише адміністрація (торік на звітному концерті наш студентський «Оберіг» — народний самодіяльний фольклорний ансамбль, який відзначав своє 15-ліття, отримав у дарунок від ректора кобзу), а й студентська профспілка активно підтримує університетські сценічні таланти. Нещодавно самодіяльні артисти повернулись із Карпат, мали також туристичну поїздку до Львова за кошт профкому студентів. А перед самісінькою прем'єрою «За двома зайцями» профком студентів придбав для клубу сучасну апаратуру.

Студентська Муза**Рубрику веде член Національної спілки письменників України, доцент кафедри культурології Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ**

МАРИНА САВЕЛОВА РЕЦЕНЗУВАТИ ЗМОЖЕ

Те, що музу рецензентська навідус наших першокурсників не так ужє й рідко й навіть необов'язково у зв'язку з навчальними заняттями практичного курсу «Людина і культура», читачі «Імпульса» вже трохи й призабули.

Саме час згадати! Переднівок у поетів — ерожайніше у рецензентах: ця закономірність у 2007-му от взяла та й спрацювала. Власне — спрацьовус.

Першокурсниці ІнАЕКСУ Марині САВЕЛОВІЙ (група 2АВ-06) ще на початку осені прославитися нагода була: її полемічного «Анти-Фаулза» я збирався, було, читувати у своїй доповіді перед учасниками конференції «Гуманізм і освіта». Не судилося доповісти. А шкода. Більш пафосного заперечення фалзівської концепції «ніхтовності» індивіда, аніж у відгуку Марини, стіни ВНТУ ще не чули. Суть заперечення: не комплекс ніхтовності, не психологічні тортури відчуттям власної нікчемності чи малозначущості керують сучасною людиною, а — пошук щастя, бажання її, людини, бути щасливою! З отакою позитивною налаштованістю, здається, сам Бог велів панні САВЕЛОВІЙ взятися за огляд новочасних явищ літератури та мистецтва. Тоді й вимогливості не забракне. Та й власна кваліфікація рецензування зростатиме відповідно. Діло, ей-же-сі, не зайде будь-якому майбутньому «кінаксуніку»: адже рецензувати в цім разі — значить вивчити внутрішню «інженерію» тексту. Тексту художнього, поетичного, що є носієм найтонших матерій.

НЕПЕРЕДБАЧУВАНИ ВІРШІ

Сегеда Ю.

Святий Георгій: Поезії / Передм. А. Подолинного. — К.: Унів. вид-во ПУЛЬСАРИ, 2006. — 140 с.

26-літній поет Юрій СЕГЕДА належить до нового покоління української інтелігенції. Творчість вінничанина, що встиг побути кілька літ викладачем Вінницького педагогічного університету, кореспондентом облрадіо, а нині працює у штаті газети «Вінниччина», досить різноманітна і виразна. Її можна порівняти із ковтком свіжого повітря на тлі експресивних спроб багатьох молодих поетів, які штучно будують власну «неповторність», карбують комерційно вигідну «торгову марку». Індивідуальність поезії Юрія СЕГЕДИ вимальовується самою собою, природно:

Написати від руки —
Для вогню, а не для друку —
Заримовані думки
Про життя, любов, розлуку.
По рядках повзуть слова —
Концентровані тривоги.
Так горить суха трава —
Чорна смуга вздовж дороги.

(«Написати від руки...»)

Розглянемо детальніше тематику творчості Юрія СЕГЕДИ. Перші вірші циклу «Білі крила» пронизані смутком і життєвою втомою. Вони написані у віці, коли розбиті мрії та юнацькі ілюзії, зроблена низка помилок й пережиті душевні розчарування, але ще є сили сказати собі: «час лікує». Тут відчувається тісний зв'язок між минулим і майбутнім, між старим і новим, рядки несуть нас крізь століття, теперішнє завжди має присмак минулого, поет роздумує над тим фактом, що життя йде по колу: «Сміття

торішнє загребуть до ями, і в парку знову увімкнуть фонтани». Іронізує СЕГЕДА над людською наївністю: навіщо радіти Новому року? Адже життя йде по колу, а на Новий рік «просто треба коло столу замінити календар».

Вірші Юрія СЕГЕДИ переважно звернені у спогади, які надають поету спокою — й «гіркі торішні скам'янілі слози чомусь не тануть». Символом безжалісного часу є образи опалого листя та зів'ялих трав. Назва циклу «Білі крила» символізує долю, яка дає людям шанс, а вони ним не користуються. Наприклад, у віршах на політичну тематику критиці піддається народ України, який не знає як скористатися власною свободою. Критикує СЕГЕДА людей за низькі думки та примітивний матеріалізм:

Горілки з неба, ковбаси —
такі високі в нас ідеї.

Біду України поет вбачає у відсутності достойних лідерів:

Бо ті, що розпинали Стуса,
Козацькі запустили вуса.

Сила слова поета змушує нас відчути власну відповідальність за провини минулих поколінь, за бездіяльність.

У вірші «До річниці незалежності» ми чуємо заклик автора до активної діяльності:

*А тепер до праці стати треба,
Годі вже сміття порожніх слів*

Талант поета знаходить вияв у його любовній ліриці — своєрідній завдяки поєднанню витонченої, сентиментальної емоційності та чоловічого раціоналізму.

У циклах «А горіхи падають» та «Білі крила» сюжетом віршів СЕГЕДА часто обирає зустріч випадкових перехожих, хвилинне зачарування і... розлуку навікі:

*А ми зустрілися очима
На ескалаторах метро.*

Поет вбачає трагедію, коли в юрбі розминаються споріднені душі, обмежуючись словом «привіт»:

*Все наступне життя — прощання,
Всі шляхи — вороття назад.*

Чи не трагедія це?

Інший бік трагедії — задавнена самотність. Отаке зітхання услід спогаду про випадкові стосунки:

*А вона б народила дитину,
А вона б наварила супу.*

На думку поета, люди лінуються, а інколи бояться будувати храм любові, бо це — важка праця, від якої «з'являються в душі криваві мозолі».

Сам ліричний герой перебуває у пошуку своєї «єдиної і неповторної», з якою вони змогли б «шукати синє небо, шукати краю хмар», яка б змогла «жити не з тобою, а тобою»:

*А раптом зустріну мрію,
Ту, яка зрозуміє вірші?
Не кохану любити не вмію...*

Але у своїх пошуках меланхолійний поет приходить до сумного висновку: любов приносить «щастя з болем», бо це «кволя квітка», що тягнеться до зірок, а не до сонця:

*Але зірка раптово погасне —
Певно кожне кохання нещасне.*

Звісно, не кожен закоханий погодиться з таким висновком...

Отже, з одного боку, Юрій СЕГЕДА як поет ХХІ століття йде у ногу з часом. Але — з іншого — далеко не завжди дає читачу те, що той очікує отримати. Пояснення просте: вірші СЕГЕДИ — поезія настрою. А настрій мінливий, його неможливо вгадати. Він може бути похмурим, веселим, меланхолійним. Так і вірші Юрія СЕГЕДИ: завжди ламають наші сподівання, іронізують над очікуваннями. Починаємо читати радісні перші рядки й не здогадуємося про трагедію, яка проступить раптом в останніх рядках, й навпаки. До кінця зірки ми не знаємо, який сюрприз готове нам наступна сторінка. Вірші Юрія СЕГЕДИ вражают, інколи ранять у саме серце, відкриваючи болісну правду життя, інколи надихають, інколи присоромлюють нас за недосконалість й самообщан. А часто й лякають незвичністю метафор і порівнянь:

*Лиш луна чорнаnota болю —
Не пустили на волю долю,
Збили з неба прозорізори...
Просто двоє журбоюхворі.
(«Змурували стіну розлуки...»)*

Унікальність стилю, у якому обмаль метафор, можна пояснити, перш за все, казковою інтонацією мови поета. Ця мова — для духовно багатих людей. Поезія Юрія СЕГЕДИ інтелектуальна, спонукає до роздумів і самоаналізу, ламає стереотипи та веде до переосмислення цінностей. Саме інтелектуалізм, без жодних претензій «інтелектуальніchatи», вирізняє поета серед інших.

Незважаючи на молодість, Юрій СЕГЕДА — справжній майстер художнього слова. Його вірші лаконічні, метафоричні, надзвичайно вражаючі й непередбачувані, як і настрій поета.

Марина САВЕЛОВА, 2АВ-06

Стипендії

10 ВИХОВАНЦІВ ВНТУ СЕРЕД СОТНІ НАЙКРАЩИХ СТУДЕНТІВ УКРАЇНИ!

Протягом шести місяців тривала програма, ініційована Благодійним фондом братів Кличко «Підтримаємо освіту разом!» Протягом двох місяців спеціально створена комісія проводила інтерв'ю, визначаючи 100 найкращих студентів України. Критеріями відбору студентів були відмінні успіхи у навчанні, активна наукова та громадська робота, цілеспрямованість, лідерські навички.

Урочиста церемонія нагородження стипендіатів, зокрема і нас, десяти найкращих студентів ВНТУ, відбулась у Києві.

Окрім диплому за перемогу та грошової винагороди у розмірі 5000 гривень, ми отримали можливість побувати в успішних бізнес-центрів сучасної України та побачити механізми їхньої роботи зсередини, розширити свій кругозір та дізнатись про речі, невідомі широкому загалу.

Ми побували на каналі УТ-1, у самому серці інформаційного простору, на власні очі побачили, які люди і яка робота по інший бік екрану. Екскурсовод, директор Музею телебачення НТКУ, показала, як знімаються телевізійні програми, познайомила із популярними ведучими каналу.

Особливо корисними для мене, як для участника команди SIFE «Бізнес-імпульс», стали знання, отримані у KYIV MOHYLA BUSINESS SCHOOL (бізнес-школі при «Києво-Могилянській академії»). Пріоритетним став майстер-клас з лідерства та фінансів. Я перейняла досвід функціонування та успішного розвитку цієї бізнес-школи, адже принцип навчання «робити гроши» є дуже актуальним для нашої команди.

Також ми дізнались про Форум молодих лідерів України — загальнонаціональний суспільний проект, спрямований на формування та виховання нової генерації суспільно відповідальних громадян України. Особливо цікавою сферою діяльності форуму стала для мене така сфера, як «Молодіжне і соціальне підприємництво». У рамках даного напряму створено і постійно діє Клуб молодих підприємців.

Задоволити свої мистецькі смаки нам випала нагода на GALA-радіо. У його мистецькому центрі було представлено антикваріат, класичний український живопис та зразки соцреалізму. Ми змогли насолодитись роботами знаменитих київських художників, а також послухати розповідь про історію та тенденції образотворчої сучасності.

Ввечері відбулось святкування в одному із найпрестижніших клубів Києва «Арені». Саме тут урочисто вітали переможців. Вручав почесні дипломи сам Віталій КЛИЧКО.

До рідної Вінниці ми поверталися, сповнені нових вражень. Ми перемогли! Ця перемога довела, що ми — обдаровані, соціальноактивні та цілеспрямовані люди. Саме МИ будемо творити майбутнє України!

**Ірина МИКИТЮК,
студентка групи 1МЗВ-04, ІнМ**

Шанс помандрувати

39 ГРАДУСІВ ПО «DJUICE»

4-й етап Студентської інтелектуальної ліги 2007 року відбувався у Вінницькому університеті розвитку людини «Україна». Командам довелось не тільки розв'язувати інтелектуальні завдання, що поставали в запитаннях ведучого, але й витримувати надзвичайну спеку. Завершувались змагання при температурі 39 градусів по Цельсію, принаймні так показував електронний градусник, що був у актовій залі. Отож, в такій своєрідній сауні проходила боротьба за призи, які люб'язно надав генеральний спонсор турніру молодіжний бренд «DJUICE».

Перша половина етапу продемонструвала рівність показників двох лідерів, команд «Збірної імені ВДПУ» та «Трахтенбройд» (ВНТУ), які набрали по 9 очок з 15 можливих. Надалі з'ясувалось, що в екстремальних температурних умовах краще почиваються майбутні педагоги, які здобули заслугену перемогу. П'ятірка кращих команд отримала призи, вручали їх представники ВОВ АПОСУ, оскільки саме ця організація і виступила ініціатором, а зараз і реалізує проект «Студентська інтелектуальна ліга». Турнірна таблиця виглядає так:

1. «Збірної імені ВДПУ»;
2. «Трахтенбройд» (ВНТУ);
3. «ТОСТ» (ВФЕУ);
4. «Tip-top» (ВТЕІ КНТЕУ);
5. «Stix» (ВНТУ).

Поновляється змагання «Студентської інтелектуальної ліги» у вересні разом з початком навчального року, на учасників чекає ще чотири етапи напруженої боротьби. Саме на цих етапах буде остаточно з'ясовано, хто ж отримає головний приз від «DJUICE» — туристичну поїздку в одну з країн Західної Європи. Нині упевнено лідирує команда «Збірна імені ВДПУ», але є чимало бажаючих потіснити їх з цієї позиції.

А власне, студенте, можеш це зробити саме ти зі своїми друзями, долучившись до «Студентської інтелектуальної ліги»!

Анатолій ТЕКЛЮК,

кандидат філософських наук,
викладач кафедри філософії ВНТУ

СПОРТ

Спортивне орієнтування

Перше місце на VIII літній Універсіаді Вінниччини зі спортивного орієнтування виграла команда нашого університету.

В особистому заліку беззаперечним лідером впродовж двох днів був Олександр МАРЧУК (група ЕП-03), який посів перші місця на короткій та довгій дистанціях. Олексій ДЯЧУК (1АМ-05) виборов друге місце на короткій дистанції. Євген МАЗУР (ЕЗ-03) двічі здобув третє місце в спринті та на середній дистанції.

Серед дівчат Вероніка РОССОХАЙ (ЕП-06) виграла друге та третє місце на довгій та на короткій дистанціях. Марина ОЧЕРЕТНА (1ЕКО-05) виборола бронзу в спринті. Вагомий внесок у перемогу команди зробили Сергій БУРЯК (1ЕКО-05), Віталій САПОЖНИК (1АМЗ-04) та Тетяна ФУРМАН (1ПЗ-06), які хоч і не потрапили на п'єдестал пошани, але здобули такі потрібні для нас залікові бали.

Маємо привітати майстра спорту зі спортивного орієнтування Олександра МАРЧУКА з перемогою на Всеукраїнській Універсіаді, яка проходила в Алушті (Крим) та зі сріблом в естафеті.

Василь ОВЧАРУК, викладач кафедри фізичного виховання

Переможець Всеукраїнської Універсіади, майстер спорту зі спортивного орієнтування Олександр МАРЧУК (праворуч) з приятелем та головним призом (у центрі) змагань

Легка атлетика

II місце на VIII Універсіаді з легкої атлетики виграла команда спортсменів нашого університету. Поступились лише «профі» — студентам Інституту фізичного виховання ВДПУ.

У фіналі з бігу на 100 м серед жінок з восьми учасників наших студенток було шестero. Перемогу здобула Юлія ДІДЧЕНКО (ІнМ). Вона ж виграла біг на 200 м. Наталя МАЛОЧОЛОВЧУК (ІнМ) виграла III місце з бігу на 100 м. Спринтери Олексій МУМРО (ІнРТЗП) та Дмитро ПЛЮТА (ІнРТЗП) посили II і III місця. Найсильнішим стрибуном виявився Олександр ПАЛАМАРЧУК (ІнІТКІ): перше місце зі стрибків у довжину та друге зі стрибків у висоту. Сергій ЮРЧЕНКО (ІнБТЕГП) метнув спис на 50 м 30 см і також посів I місце.

Вікторія ЛУКЯНЧУК (ІнАЕКСУ) стала срібною призеркою з двох видів стрибків: потрійного та у довжину. А її брат Олександр ЛУКЯНЧУК (ІнАЕКСУ) вже не вперше став переможцем зі спортивної ходьби на 5 км.

Не підвели цього разу і бігуни на середні і довгі дистанції. Ольга ПОТАПЕНКО (ІнАЕКСУ) посила II місце з бігу на 400 м та III місце з бігу на 800 м. Людмила КАСПРУК (ІнБТЕГП) виявилась найшвидшою на дистанції 1500 м. Першу і другу сходинку п'єдесталу пошани зайняли Юрій БЛАГОДИР (ІнБТЕГП) та Віктор НАГІРНЯК (ІнБТЕГП) з бігу на 5000 м та на 10000 м. Олег ЯКИМЧУК (ІнАЕКСУ) став бронзовим призером з бігу на 5000 м.

І чоловіча, і жіноча команди 4x100 м стали срібними призерами Універсіади.

Діна ХАРІНА,
викладач кафедри фізичного виховання

Сумо

У Києві відбувся Другий відкритий Кубок студентської профспілкової асоціації з боротьби сумо.

В особистих змаганнях перве місце здобув Богдан ПИСАРЕНКО, студент Інституту РТЗП (вага +115 кг). В абсолютній ваговій категорії перве місце виграв студент ІнАЕКСУ Олександр ВЕРЕСЮК. Антон ПОЛЬОВИЙ (студент ІнБТЕГП) посів третє місце у вазі 85 кг.

Усі троє хлопців брали участь у командних змаганнях. Студенти ВНТУ, перемігши сильні команди Києва, Дніпропетровська, Донецька і Одеси, впевнено вибороли перве командне місце.

Спортсменів готували заслужений тренер України, майстер спорту Павло ЗАБЕЛІН і майстер спорту Дмитро ПОЛІШ.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Оголошує набір до аспірантури на 2007 рік зі спеціальностей

- 01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи
- 05.02.03 — Машинознавство
- 05.02.10 — Діагностика матеріалів і конструкцій
- 05.03.05 — Процеси та машини обробки тиском
- 05.09.03 — Електротехнічні комплекси та системи
- 05.11.08 — Радіовимірювальні прилади
- 05.11.13 — Прилади і методи контролю та визначення складу речовин
- 05.11.17 — Біологічні та медичні прилади і системи
- 05.12.20 — Оптоелектронні системи
- 05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти
- 05.13.06 — Інформаційні технології
- 05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи
- 05.14.06 — Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика
- 05.22.20 — Експлуатація та ремонт засобів транспорту
- 05.23.05 — Будівельні матеріали та вироби
- 05.23.08 — Технологія та організація промислового та цивільного будівництва
- 08.00.04 — Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)
- 08.00.11 — Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці
- 13.00.01 — Загальна педагогіка та історія педагогіки
- 13.00.02 — Теорія та методика навчання (з технічних дисциплін)

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають повну вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

Прийом документів з 01 серпня по 20 серпня; вступні іспити — з 01 жовтня по 20 жовтня. Конкурсне зарахування з 25 жовтня.

Вступники подають на ім'я ректора ВНТУ такі документи:

1) заяву;

2) особовий листок з обліку кадрів;

3) список опублікованих наукових праць і винаходів. Вступники, які не мають опублікованих праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;

4) медичну довідку про стан здоров'я за формою № 086-у (особам, які не є випускниками магістратури ВНТУ в поточному році);

5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном — копію нострифікованого диплому);

6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

7) три фотокартки розміром 3x4 см.

Паспорт та диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

При вступі до докторантури, крім того, подаються:

1) розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук

2) копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копію нострифікованого диплому).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук подається вступником особисто.

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

I. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

В. Г. Лисенко,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ

«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Олена Кушнір
Тетяни Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 19.06.2007 р. Формат 29,7×42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2007-099.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59